

1. Adélka (Jiří Dědeček)

1. G C D^7 G
Když na louce oschne rosa, přijde slečna Adélka,
 C D^7 G
pobíhá tam v trávě bosa, třese se jí prdelka,
 D^7
pobíhá tam v trávě bosa, občas lehce poskočí,
 G D^7 G
tu a tam ji kousne vos, je to pastva pro voči,
 D^7 G
há, gé, é, dé, je to pastva pro voči.
2. Oči by se pásly věčně na ztepilé postavě,
která patří oné slečně v teplákové soupravě,
když jsem žádal s touhou v hlase, ať se svlékne do plavek,
odvětila, že jsem prase, a dala mi pohlavek,
há, gé, é, dé, a dala mi pohlavek.
3. A tak doufám, že snad příště, než mě stačí zarazit,
popadnu ji jako klíště nebo jiný parazit,
potrápím ji trochu hlady, pak jí vymknu kotníček,
neboť plnit dívčí vnady je můj dávný koníček,
há, gé, é, dé, je můj dávný koníček.

2. Blues pro sirény (Jiří Dědeček)

1. A_{mi} E^7 A_{mi} C A_{mi}
Zas jede někdo do kytek anebo do lapáku,
 E^7 A_{mi} C
je slyšet jekot sanitek anebo esenbáků,
 E^7 A_{mi}
anebo esenbáků.
2. A doléhá to do hospod, do ložnic, do sklepení,
zabliká modrej stroboskop a to, co bylo, není,
a to, co bylo, není.
3. Snažím se tvářit nevinně a nevidět to drama,
ve kterým o nás Ruzyně zápasí s Olšanama,
zápasí s Olšanama.
4. Sám ale brzo pojedu, nač prchat před osudem,
buď totiž něco provedu, anebo umřu studem,
anebo umřu studem.

3. Blues pro slušný lidi (Jiří Dědeček)

1. G
Málo slušnejch lidí, málo slušnejch lidí
 C
žije mezi náma, žije mezi náma,
 G D^7 G
posteskla si včera, posteskla si včera večer moje máma.
- R:** G
[: Kde jsou, kde jsou, kde jsou,
 C G
kam se poděli?
 D^7 G
Odstěhovali se, nebo umřeli. :]
2. [: Se slušnejma lidma :]
[: už je dávno ámen, :]
[: zbytečně si s nima, :], mámo, hlavu lámem.
- R:** [: Kde jsou, kde jsou, kde jsou,
kam se poděli,
kdy jsme naposledy ňáký viděli? :]
3. [: Já bysem byl šťastnej :]
[: jako malej Jarda, :]
[: kdyby se jich našla :] aspoň miliarda.
- R:** [: Ach jó, ach jó, ach jó,
zní to jako špás,
že by moh' bejt slušnej každej čtvrtěj z nás. :]
4. [: Ale jak jsem říkal, :]
[: už je po nich veta, :]
[: všude už se pro ně :] zakládají gheta.
- R:** [: Tam jsou, tam jsou, tam jsou
pěkně schovaný,
vod normálních lidí izolovaný. :]
5. [: Geniální nápad, :]
[: gheta pro slušný, :]
[: i ty nejslušnější :] změni v poslušný.

4. Čím budu (Jiří Dědeček)

1. D $A^7 D$
Čím budu, to bys neuhádla,
 $A^7 D$
chci se stát kouskem tvýho prádla,
 $G D$
[: mám k tomu vzdělání i věk,
 $A A^7 D$
snad pro mě najdeš volnej flek. :]

2. Chci se stát vzorkem na halence,
záplatou na tvé podprsence,
[: mám k tomu vzdělání i věk,
snad pro mě najdeš volnej flek. :]

3. Chci se stát gumou do kalhotek,
napjatě čekat na tvůj dotek
[: a držet si ten skvělej flek,
dokud mě nepřetrhne vztek. :]

R: $D Hmi A$
Vzteky na ty podezřelý kvítka,
 $D Hmi A$
co si tě hladí po nohou,
 $D Hmi G$
ovínou se ti kolem lýtka
 $A D$
pod záminkou, že rostou v trávě,
 $G A A^7 D$
protože jinde nemohou,
 $Hmi A$
na to jim nikdo neskočí -
 $D Hmi G$
- já je trhám a dávám krávé!
 $A D$
Kvítka jsou pastva pro dobytek,
 $G A A^7 D$
zatímco lýtka pro oči.

4. Snad pro mě najdeš volný místo
na těle nebo někde blízko,
[: o prachy nejde, vždyť mě znáš,
chci dělat všechno, co mi dáš. :]

5. Jak noční hlídač tvýho těla,
řas, rokou, lýtek, boků, čela,
[: jak noční hlídač držet stráž,
občas se zeptat, jak se máš. :]

5. Dres a tretry (Jiří Dědeček)

1. $G C$
Každý dneska zkusí cvičit,
 $D^7 G$
vylepšit si postavu,
 C
jen já si ji toužím zničit,
 $D^7 G$
protože jsem na hlavu.

2. Franta koupil dres a tretry,
k tomu čapku se štitkem,
čas si měří chronometry,
obvod hrudi pravítkem.

R: $C G$
„A živýho mě nedostanou
 $D^7 G$
nikdy více tepláky!“
 $C G$
volám s tváří ošlehanou
 $D^7 G$
hospodskými větráky.

3. Lojza plave, Karel šplhá,
Pepa skáče o tyči,
Jarda běhá, Tonda vrhá
se ženou i s rodiči.

4. Tělocvik je zkrátka prima,
ale mně to nevadí.
Já mám kruhy pod očima,
to je moje náradí.

R:
5. Ať mě trápí kašel, rýma,
ať mám hrudník zborcovej,
žádněj sport mě nezajímá,
nechci umřít zpcovej.

***:** $C G$
A žádněj sport mě nezajímá,
 $D^7 G$
nechci umřít zpcovej.

6. Dvacet deka duše (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \end{matrix}$
chtěl jsem si koupit dvacet deka duše,
pár kousků pravdy, litr svědomí,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \end{matrix}$
pár kousků pravdy, litr svědomí,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} & \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \\ \text{C} & & & & \text{G}^7 & & & \end{matrix}$
leč prodavačka odvětila suše,
chtěl jsem si koupit dvacet deka duše,
 $\begin{matrix} \text{C} & & & & \text{G}^7 & & & \end{matrix}$
leč prodavačka odvětila suše,
 $\begin{matrix} \text{C} & \text{G}^7 & & & \text{C} & \text{G}^7 & & \end{matrix}$
dvacet deka duše, odvětila suše:
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{F} & \text{E} \end{matrix}$
„Jak jsou ty lidi dneska pitomí,
jak jsou ty lidi dneska pitomí, ach jó!” E Ami
2. Mě ovšem tímto nevyvedla z míry,
řekl jsem: dobrá, nic se neděje,
řekl jsem: dobrá, nic se neděje,
dejte mi tedy za korunu víry,
mě ovšem tímto nevyvedla z míry,
dejte mi tedy za korunu víry,
nevyvedla z míry, za korunu víry,
osminku citu, láhev naděje,
osminku citu, láhev naděje, ach jó.
3. A ona řekla: musíte stát frontu,
a fronta vedla cik-cak za hory,
a fronta vedla cik-cak za hory
a potom dál, až někam k horizontu,
a ona řekla: musíte stát frontu,
a fronta vedla někam k horizontu,
a ona řekla: musíte stát frontu,
a fronta vedla někam k horizontu
a všichni lidi chtěli chtěli brambory,
a všichni lidi chtěli chtěli brambory, ach jó.

7. Dilema (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{Ami} \\ \text{E} & \text{Ami} & \\ & \text{Dmi} & \text{G} \end{matrix}$
Chvílema, chvílema mívám strašný dilema,
chvílema, chvílema,
jestli se naučit římsky či řecky
 $\begin{matrix} \text{F} \\ \text{E} & \text{Ami} \end{matrix}$
anebo jestli žít na plný pecky
chvílema, chvílema.
2. Chvílema, ano, chvílema, růžovými brýlema,
chvílema, chvílema,
vidím svůj život jen v hříchu a flámu,
jindy zas nad knihou hlavu si lámu
chvílema, chvílema.
- R: $\begin{matrix} \text{C} & \text{Ami} & \text{C} & \text{Ami} \\ \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} \end{matrix}$
Co vídám žen, všem se toužím hodit v plen,
když ty brýle nesundám, v plen hodím se jen sekundám.
- R: Co vídám knih, toužím vědět, co je v nich,
nad mou četbou drží stráž přítel můj - páter Koniáš.
3. Chvílema, ano, chvílema, za prudkými cílema,
chvílema, chvílema,
vyženu zběsile koně své touhy,
kůň však je zchátralý a tratě jsou dlouhý
chvílema, chvílema.
4. Chvílema, ano, chvílema, unavený mílema,
chvílema, chvílema,
věrného pakoně na cizím pasu
a celé dilema nechávám času
chvílema, chvílema.
- R: Mám hrůzu z žen, ani nevycházím ven,
čtu si, ani nedutám, v plen hozen pouze minutám.
- R: Mám hrůzu z knih, nechci vědět, co je v nich,
jsou to jen slova, slova, slova, jak říkal Hamlet či Casanova.
5. Gramotný, ano, gramotný lidi jsou tak samotný
chvílema, chvílema,
proto mě děsí povinná četba
a dilema nade mnou visí jak kletba
chvílema, chvílema.
- R: Mám hrůzu z věd, které zaplavují svět,
[: hlásky, slova a souvětí - to je mé směšné prokletí. :]
- *: $\begin{matrix} \text{Ami} \\ \text{Ami} \end{matrix}$
Chvílema ...

8. Dohola (Jiří Dědeček / Georges Brassens)

1. C G C
Tu dívku, s kterou spal sám velký pruský král,
 G C
sám velký pruský král,
 A^7 Dmi
tu spravedlivý dav dohola ostríhal,
 G C
dohola ostríhal.
2. Za nepřipustný zvyk [: říkat: „Ich liebe dich“ :]
dostala paruku [: a z módy vyšlý stříh. :]
3. Vlastenci stateční [: bděle ji hlídali :]
a stříhačovi psů [: tu hřívu vydali. :]
4. Snad jsem měl pozvednout [: za její rouno hlas. :]
měl jsem se možná prát [: a zachránit ten vlas. :]
5. A já jsem jenom stál [: a nevěděl, co říct. :]
mám ze stříhačů strach, [: zvlášť, když jich stříhá víc. :]
6. Zíral jsem na ten zjev, [: jak když mě udeří. :]
a pak povídám jen: [: „Škoda těch kadeří.“ :]
7. A koukám: jedna z nich [: se válí u cesty. :]
dám si ji jako květ [: do dírky u vesty. :]
8. Znamení na klopě [: se těžko utají. :]
stříhači copánků [: mě podezírají. :]
9. Že prej to tupí vlast, [: takový jednání. :]
tak nemám metály [: a vyznamenání. :]
10. A mně to nevadí, [: a já se nezlobím. :]
ta kadeř je můj rád, [: a tou se ozdobím. :]

9. Doznání (Jiří Dědeček)

- Ami C Emi Ami
*: Onehdy před spaním bádám jsem, čím to je,
 C Emi Ami
že lidstvo nerado za pravdu do boje,
 C Emi Ami
sám jsem byl svědomím napolo ohryzán,
 Dmi Ami
že nejsem husita anebo partyzán,
 C Emi Ami
když byla bezesná dvanáctá hodina,
 E Ami
došlo mi, čím to je - já nejsem hrdina,
 C Emi Ami
já totiž bojuju, ale jen daktylem,
 E Ami C Emi Ami E Ami
a i to, po pravdě řečeno, omylem.
 Ami C Emi Ami
1. Mí draží přátelé, mám vás tak málo,
 C Emi Ami
vzdát se vás bez boje, to by tak hrálo,
 C Emi Ami
vy jste mi kormidly tou vodou kalnou,
 Dmi Ami
kvůli vám povedu i bitvu marnou,
 C Emi Ami
co bych to zdržoval, já vás mám rád,
 C Emi Ami
až mi však ukážou ostnatej drát,
 C Emi Ami
až mi však oznámí nadutý kretén,
 Dmi Ami
že budu zažíva do kola vpleten,
 C Emi Ami
v tu ránu pošlapu přátelský cit
 E Ami C Emi Ami E Ami
a řeknu mu všecko, co bude chtít.
2. Mí draží rodiče, vám za to vděčím,
že jsem se z ničeho zvolna stal něčím,
vám jsem byl dvacet let přetěžkým břemenem,
vy jste mě po právu řezali řemenem,
co bych to zdržoval, já vás mám rád,
až mi však ukážou ostnatej drát,
až mi však ukážou španělskou botu,
ani ne v krvi, jen v potůčcích potu,
v tu ránu pošlapu synovský cit
a řeknu jim všecko, co budou chtít.
3. Lásko má, trápím se, když nejsme spolu,
vrávorám, klopýtám, chytám se stolu,
dusím se, vztekám se, žárlím a běsním,
nevidím, neslyším, nejím a nespím,
co bych to zdržoval, já tě mám rád,
až mi však ukážou ostnatej drát,
až mě však dostanou do spárů cvoci,
krvaví zástupci totální moci,
v tu ránu pošlapu nejhlubší cit
a řeknu jim všecko, co budou chtít.
- *: Zkrátka: až jedenkrát obdržím pozvání,
abysem učinil úplné doznání,
kajícím nahlásím příslušným uším
všechno, co vím, i vše, co jen tuším,
doznám se, odvolám, slíbím a vyzradím,
stačí mi pohrozit zmíněným náradím,
v tu ránu pošpiním každičkový vztah
a řeknu jim všechno - budu mít strach ...

10. Holky a knížky (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} G \\ C \\ G \\ E \\ D \\ G \\ E \\ D \\ G \end{matrix}$ Holky a knížky, já už jako malej
jsem prosazoval tohle srovnání,
holky jsou jako knížky, když se balej',
a nejlepší jsou v prvním vydání,
a nejlepší jsou v prvním vydání,
v prvním vydání, v prvním vydání,
a nejlepší jsou v prvním vydání.
2. Holky a knížky, když se chystám k spánku,
jedny i druhý na mě doráží,
každá má aspoň jednu špatnou stránku
a kvanta velmi krásnejch pasáží,
a kvanta velmi krásnejch pasáží,
krásnejch pasáží, krásnejch pasáží,
a kvanta velmi krásnejch pasáží.
3. Holky a knížky, to jsou divný věci,
zdají se stejný jen tak vod voka,
kožená vazba, sem-tam blbý kecý,
vořízka zlatá, cena vysoká,
vořízka zlatá, cena vysoká,
cena vysoká, cena vysoká,
vořízka zlatá, cena vysoká.
4. To ovšem pouze, když se kouká z výšky,
zblízka jsou holky lautr jinej svět,
nedaj' se totiž pučovat jak knížky,
brzy by měly rozervanej hřbet,
brzy by měly rozervanej hřbet,
rozervanej hřbet, rozervanej hřbet,
brzy by měly rozervanej hřbet.

11. Holky z ČKD (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} A_{add9}(A) \\ E \\ A \\ E \\ A_{add9}(A) \end{matrix}$ Holky z ČKD, ó, učnice,
zírám jak čerstvě propuštěnéj z basy,
tvářičky, mlíko a krevní tučnice
a vobarvený vlasy.
2. Holky z ČKD, venku je nádherně a voblačno jen místy,
kdekdo má trochu vyšší tlak,
holky jdou na šichtu, jdou soustruhovat písty
nebo tak.
3. Svý mladý tělo narvou do modráků
a sluší jim to velice,
nad frézou slyší jarní trylky ptáků,
nevnímaj' kidy matky dělnice.
- 4.=1.
5. Holky z ČKD, v pátek už berou všecko trochu hákem,
v půl třetí padla, seknou s robotou,
a za chvíli už bloumaj' Václavákem
a jejich plomby září novotou.
- 6.=1.
7. Holky z ČKD, noc už je černá a ulice jsou němý, í, němý,
holky už dávno sladce ulehly,
osmahlí hoši z rozvojových zemí
mě zase předběhli, holky z ČKD ...

12. Konfident Páně (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} G \\ D \\ D^7 \\ G \end{matrix}$ [: Za našima stojí hory, doly, les,
kdekdo se tam bojí, ale já tam vlez'. :]
2. [: Vlezu na ten kopec, a přešel mě smích -
- seděl tam Bůh-otec rovnou ve dveřích. :]
3. [: Nebeskýma futry pozoroval svět,
moře, ptáky, šutry, a lidi naposled. :]
4. [: A já nejsem šutr nebo nákej pták,
já jsem hrdě pravil: s lidma to máš tak. :]
5. [: Lidi jsou holt různý, tlustý, hubený,
jeden to rád horký a druhej studený. :]
6. [: Jeden skládá básně, druhej zase koks,
někdo má rád balet a jinej třeba box. :]
7. [: Někdo chodí rovně, někdo nakřivo,
někdo má rád holky a někdo pečivo. :]
8. [: Ten se děsí práce, tamten zahálky,
jeden tloustne v míru a druhej za války. :]
9. [: Pán se jenom usmál, potutelně mrk',
jako bych mu říkal bůhvíjakej frk. :]
10. [: A pak na mě zařval jako na lesy,
že chce slyšet jména, věk a adresy. :]
11. [: Já se asi složím, to není jen tak,
hlásit uším Božím co, kdo, kde a jak. :]
12. [: Je to těžká práce, je to jako cent,
to vám dneska poví každěj konfident. :]

13. Když se kouří konopí (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} Ami \\ E \\ Ami \\ E \\ Ami \end{matrix}$ Tuhle jsem byl u známejch, kouřila se tráva,
všichni jsme se těšili, až si dáme páva,
la la la ..., až si dáme páva.
2. Kouřilo se konopí dovezený z dálky
a jedna holka říkala, že se bojí války,
la la la ..., že se bojí války.
- R: $\begin{matrix} Ami \\ E \\ Ami \end{matrix}$ Nám se ale o válce mluvit nechtělo,
když se kouří konopí, tak má bejt veselo,
la la la ..., má bejt veselo.
3. Vod tý doby váháme, koho s sebou vezmem
a když přijde konopí, už tu holku nezvem,
ne ne ne ..., už tu holku nezvem.
- R: Aspoň tady nepadne žádná další zmínka,
po kerý pak člověku nešmakuje dýmka,
la la la ..., nešmakuje dýmka.
4. $\begin{matrix} Ami \\ E \\ Ami \end{matrix}$ Tuhle jsem byl u známejch, kouřila se tráva,
la la la ...

14. Labutí jezero (Jiří Dědeček)

- G*
1. Kousek za hutním kombinátem,
D7
kde město tráví neděle,
je plácek vobehnaněj drátem
G
a výstražnejma tabulkama.
Po jezírku z vyjetýho voleje,
D7
mezi pivními kelímkama
tam plavou bílý labutě
G
s černejma zobákama.
- G* *D7*
R1: Nekrmit, nekrmit, hlásají cedule vobrovský,
G
nekrmit, nekrmit, chtěl jsem jim hodit salám.
C *G*
Nekrmit, nekrmit, hlídá tu chlap jménem Čajkovskij,
D7 *G*
nekrmit, nekrmit, on si je nakrmí sám.
- R2:** Nekrmit, nekrmit, varuje labutí jezero,
nekrmit, nekrmit, na přání nejvyšších míst.
Nekrmit, nekrmit, husám je v podstatě veselo,
nekrmit, nekrmit, poněvadž neuměj' číst.
2. Kdybych byl rovněž negramotnej,
tak bych se svlíknul a zul,
skočil bych za těmi labutěma
a taky bych jenom tak plul.
Jsem avšak element študovaný,
nejedno písmenko znám,
přečtu si, co mám zakázaný
a žeru ten salám sám.

R1:

15. Má holka je chudá (Jiří Dědeček)

- Ami(Dmi)* *E(-)* *Ami A7(-)*
1. [: Má holka je chudá, tak jak mám bejt veselej, :]
H7 *E7*
pořád mi říká: nic si z toho nedělej.
A *E*
[: Nemá kvartýr, nemá fáro, nemá ani na cigáro, :]
Ami *E* *Ami*
je chudá, i kožíšek má umělej.
Dmi *Ami*
Ale že jsme romantici, milujem se na ulici
E *Ami*
jako psíci, jako psíci.
2. [: Kolik bereš, láska, myslím čistýho, :]
kolik máš měsíčně svýho jistýho?
[: Marně pátrám, marně lovím v tomhle městě panelovým,
:]
marně hledám něco tak chudýho.
Ale že jsme romantici, milujem se na ulici
jako psíci, jako psíci, jako psíci, jako psíci,
jako psíci, jako psíci, jako psíci.
3. [: Bude mít chudý dítě se mnou, s vandrákem, :]
udělal jsem jí ho za jedním barákem.
[: Je to smutný, je to psina, budeme mít spolu syna, :]
až vyroste, bude žebrákem.
Ve třech budeme jíst zelí, dokud nás smrt nerozdělí,
a to je celý, a to je celý.

16. Multiservis Tesla (Jiří Dědeček)

- Ami* *Dmi*
1. Přinesli mi přijímač, děkuji vám, není zač,
Ami *E* *Ami*
a jméno má Multiservis Tesla, Tesla,
Dmi
tady se to zapíná, tady se to vypíná,
Ami *E* *Ami*
ani přitom nemusím vstát z křesla, z křesla, jé.
Dmi *Ami* *E* *Ami*
Co to včera hlásili, zase náký násilí,
E *Ami*
zase někde podupali právo, právo,
Dmi *Ami* *E* *Ami*
v cizině byl zapikán spřátelený kapitán,
E *Ami*
ba i v kosmu přestává bejt zdrávo, zdrávo, jé.
2. Furt se tady vometá Halleyova kometa,
v dnešních zprávách bude prý ten ocas, ocas,
sedím tedy před Teslou, spodní čelist pokleslou,
na myslí pak jeden starý dotaz, dotaz, jé:
co nám asi přinese, radosti či deprese,
hojnost či úsporná opatření, -tření,
své Tesle se po skle pnu: prohlédnu či oslepnu
už po samém letmém popatření, -tření, jé.
3. Hledím na svůj aparát, nemám toho chlapa rád,
nechápu, jak přišel k tomu postu, postu,
hovoří jak kulomet, řka, že ani u komet
nezáleží prý na délce chvostu, chvostu, jé,
sedím jako přibitý, pivo už mám vypitý,
z toho, co jsem slyšel, mě až mrazí, mrazí,
sedím, ani nedutám, někdo zvoní, nejdu tam,
dokavad mi dveře nevyrazí, -razí, jé.
4. Vodnesli mi přijímač, děkuji vám, není zač,
a jméno měl Multiservis Tesla, Tesla,
vzali mi ho před nose, a to přímým přenosem,
ještě mi zní v uších jeho hesla, hesla, jé.
Ať si Teslu vodnesou, ponesu to s noblesou,
nebudu ho nikdy volat zpátky, zpátky,
jednak život bez hesel není zas tak nevesel,
a za druhý - nemám na ty splátky, splátky, jé.

17. Nebylo by špatné (Jiří Dědeček)

- C* *Ami*
1. Myslím, že to nejde: žít si beze strachu,
C *C⁷*
jako dítě jsem ten pocit míval rád,
F *Dmi E* *Ami*
přibýlo však věcí, jež mě drží v šachu,
Gmi *E⁷* *Cdim Gdim Cdim Gdim H⁷ E E⁷ Ami*
a já náhle nevím, čeho se mám bát, je to tak.
2. Nebylo by špatné bát se síly ducha,
a slabosti ovšem jakbysmet,
já se ale bojím hladu, války, sucha
a tisíce věcí, na který je hrůza pomyslet, je to tak.
3. Nebylo by špatné bát se klesnout dolů,
bát se převzít lotrů způsoby,
velmi se však bojím síly ducha volů,
která tímto směrem nezadržitelně působí, je to tak.
4. Nebylo by špatné bát se síly slova,
bát se říkat věci, které zabolí,
já se ale bojím města Litvínova,
jeho vpravdě pekelného okolí, je to tak.
5. Nebylo by špatné bát se síly mravní,
mě však už i tato opouští,
já se hlavně bojím vyciděných hlavní
a špinavých prstů na spoušti, je to tak.
6. Nebylo by špatné bát se sebe sama,
léta žiju s touhle obavou,
navíc však se bojím půdy pod nohama,
vody v řece, nebe nad hlavou, je to tak.
7. Nebylo by špatné bát se vhlípných vášní,
je to trapné, ale řekněte:
kdyby všichni lidé byli prostopášní,
nebylo by krásné na světě? Je to tak.
8. Nebylo by špatné aspoň z jedné čtvrti
zbavit se té hrůzy jalové
a bát se jen staré obyčejné smrti,
bát se jenom smrti jako takové ...

18. Nerostou houby (Jiří Dědeček)

- Ami Dmi Ami Dmi*
1. Nerostou houby, je kyselá půda,
Ami Dmi Ami Dmi
[: všude je pusto, jen tu a tam zrůda. :]
2. Jak něco vyraší, hned se to zmrší,
[: v rádiu říkali, že málo prší. :]
- Ami Dmi*
R: Dva roky pršelo, i šutry změkly,
Ami B^bmi Ami
houby však nerostou a srny se vztekly, a srny se vztekly.
- 3.=1.
4. Nerostou houby, je kyselá země,
[: zkysly i myšlenky hluboko ve mně. :]
- R: Stavím se lhostejně k lidskému snažení
vyhlásit přírodě chemický tažení, chemický tažení.
5. Courám se po lese předlouhý hodiny,
[: pod paží košíček na lesní zplodiny. :]
6. Nemocný zvířectvo vodháním tyčí,
[: poněvadž nesnáším, když se tu křičí. :]
- R: A tak jen šeptám ty zatrpklý slova:
všichni zpět na stromy, začneme znova, začneme znova ...

19. Ondatra (Jiří Dědeček)

- D* *D^H* *D A* *D*
1. Rychle všichni do patra, rychle do patra,
D^H *D A* *D*
řítí se sem ondatra, strašná ondatra,
A
řítí se sem z finské sauny představitel svinské fauny,
D *D^H* *D A* *D*
[: kdo zůstane v přízemí, skončí strašně zřízený. :]
2. Ondatra je suverén, je to suverén,
už proběhla suterén, celej suterén,
ožehla si tváře v páře a teď zuří, rve a páře,
[: bůhví, v kterém podlaží na nás tesák obnaží. :]
3. Rychle všichni do patra, rychle do patra,
řítí se sem ondatra, strašná ondatra,
každý ať je opatrný na ten rypák ondatrný,
[: bijte dravce, a sice: ondatry a lasice. :]
- 4.=1.
- 5.=2.
6. Ondatra či nutrie, -tra či nutrie,
kam se člověk ukryje, kam se ukryje,
hryzne-li mne, též ji hryznu, vy pak za nás držte tryznu,
[: zpívejte nám rekviem, až se zabijem. :]

23. Poslyšte, co se mi stalo (Jiří Dědeček)

1. D A^7 D
Poslyšte, co se mi stalo, já jsem myslel, že mě šálí sluch:
 A^7 D
malý dítě se mě ptalo, jestli je tam venku čistej vzduch,
 A^7 D
malý dítě se mě ptalo, malý dítě se mě ptalo,
 $G D$ A D
malý dítě se mě ptalo, jestli je tam venku čistej vzduch.
2. Řekl jsem si: to je mládež, kterou vychovává ulice,
harant právě spáchal krádež, teď si ze mě dělá komplice,
harant právě spáchal krádež, harant právě spáchal krádež,
harant právě spáchal krádež, teď si ze mě dělá komplice.
- R: Hmi A
Povídám: „Hade, co je to za votázku,
 $F\#mi$ Hmi
pakuj se vodsud, já chci žít pokojně.“
 G A
Jenže to dítě si nasadilo masku,
 $F\#mi$ Hmi A D
model M10, jako jsem míval na vojně, jako jsem míval na vojně.
3. Poslyšte, co se mi stalo: nadal jsem dítěti kretěnu,
nestydatě se mě ptalo, kolik je tam venku röntgenů,
nestydatě se mě ptalo, nestydatě se mě ptalo,
nestydatě se mě ptalo, kolik je tam venku röntgenů.
4. To pak na mě přijdou chvíle, kdy mnou zmítá nebezpečnej
sklon
vidět věci černobýle, ano, černobýle s ypsilon,
vidět věci černobýle, vidět věci černobýle,
vidět věci černobýle, ano, černobýle s ypsilon.
- R: Povídám: „Hade, neagituj mi tu,
kdyby to bouchlo, tak to zaduní.“
A dítě šlo, a celý v igelitu,
a já tam zůstal, blbec imunní, blbec imunní.
5. Vtom přijeli autobusem náký zahraniční cizinci,
šofér se mě tázal zhnusen, kudy k flekovskému hostinci,
šofér se mě tázal zhnusen, šofér se mě tázal zhnusen,
šofér se mě tázal zhnusen, kudy k flekovskému hostinci.
6. Plivnul jsem mu do zrcátka: jdi domů a to si pamatuj,
vypadá to jako skládka, ale jsou to Čechy, domov můj,
vypadá to jako skládka, vypadá to jako skládka,
vypadá to jako skládka, ale jsou to Čechy, domov můj.
7. Voda hučí v rozvalinách, až mi hrůzou v žilách stydne chlast,
sbory šumí po lučinách, ale pozor, je to moje vlast,
sbory šumí po lučinách, sbory šumí po lučinách,
sbory čumí po lučinách, ale pozor, pohov, je to moje vlast.

24. První láska (Jiří Dědeček)

1. Ami E Ami
Čet' jsem si v registru svazků,
našel tam svou první lásku,
 G Ami
chtěl jsem to někomu říct,
 E Ami
tobě ne, ty jseš tam taky,
v rozpacích klopíme zraky,
 E Ami
mělo to svůj rub i líc.
2. Můj metr, můj metr na věc je dvojí,
pokud se týče tý mojím,
dyť byla krásná jak sen,
nejluznější z fatamorgán,
byla můj řídicí orgán,
bohužel ve středu jen.
3. Pak ale v služebních stycích
zvolila si ze všech krycích
to naše, to jméno všech jmen,
to já, to já jí říkával „macku“,
dodnes mi zahučí v klacku,
když vidím ty voči jak len.
4. Byla to, byla to moc pěkná doba,
propadli jsme tomu voba,
zblblnul jsem z lásky jak lev,
vona už nebyla panna,
zřejmě tu zasáhla strana,
nějakej okresní šéf.
5. Já však ji, já však ji miloval slepě,
na loži, v přírodě, v sklepě,
nebyl jsem duševně zdrav,
pouze ji choval jsem v řepě,
když doma, za stolem dřepě,
psal jsem jí koncepty zpráv.
6. Vorala se mnou, vorala se mnou jak se psem,
tak jsem byl posedlý sexem,
takový to býval rajc,
nořit se do vlčích máků
s ochranou od estébáků,
eště než zavedli AIDS.
7. Výčitka, výčitka trpce se vrací:
spokojit se s masturbací,
mohl jsem uhájit čest,
takhle vím jediné jistě:
že mě v tom konkrétním místě
laskala dělnická pěst.
8. Čet' jsem si v registru svazků,
našel tam svou první lásku,
chtěl jsem to někomu říct,
jenom říct, že jsem byl právě
ponořen v té rudé krávé
a že je mi smutno, nic víc,
 Ami E Ami
a že je mi smutno, nic víc.

25. Písnička pro mou ženu (Jiří Dědeček)

1. A E^7
Než ukázaly rafije konec té rudé mafie,
nebyl jsem ještě zdaleka tak statečný a skvělý,
žili jsme s mírným odporem hned za Ústředním výborem,
 (A) $(E^7) A$
má žena vždycky říkala: hle, přímo za prdelí.
2. A já vymýšlel bonmoty na proklínání temnoty,
bylo to méně riskantní, než zapalovat svíčku,
a nikam jsme se nehnali, a když jsme něco sehnali,
má žena vždycky říkala: díky, ó, bolševíčku.
3. A takhle roky letěly a pátek střídal neděli
a já vo tom furt přemejšlel a nebyl jsem si jistej,
a bylo u nás veselo, i když pár přátel sedělo,
má žena vždycky říkala: ty už se taky chystej.
4. Já, starý vůl a poleno, už měl jsem dávno sbaleno
a cítil jsem se sledován a šmírován a hlídán,
a v noci hrůzou bez sebe jsem ze tmy slýchal StB,
má žena vždycky říkala, že ze sna vypovídám.
5. A náhle přišli tuhlení neohrožení studenti
a jim po boku herci ještě méně ohrožení,
a tak se všili do rolí, že uchvátili okolí,
má žena vždycky říkala, že nad seriál není.
6. A byl to sametový puč, při kterém něžně vzkypí žluč,
zbyla jen sladká vzpomínka na uplynulé doby,
puč našťestí je u konce a zachoval mi pitomce,
má žena vždycky říkala: blbec je tvoje hobby.
7. Já však jsem proti násilí a nesoudím ty Vasily,
zpívám jim tuhle písničku - směs hořkosti a zloby,
půl života mi zprasili v tom obětavém úsilí,
má žena vždycky říkala: jsi hlásným troubou doby.
8. A já? Já vymýšlel bonmoty na proklínání temnoty,
bylo to méně absurdní, než zapalovat svíčku,
a nikam jsme se nehnali, a když jsme něco sehnali,
má žena vždycky říkala: díky, ó, bolševíčku, díky, díky ...

26. Pivo, rum (Jiří Dědeček)

1. C G^7
Jistě znáte hotel Intercontinental, C C^7
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
 A mi D mi
jednou jsem tam takhle to svý pivo chlemtal,
 G C
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
2. Ucucávám brčkem, žeru pěnu lžící,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
když tu náhle vejdou čtyři pracující,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
3. Rozhlídnou se kolem, a jak mě tam zjistí,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
rozhoří se těžkou třídní nenávisťí,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
4. „Hele, Kadle, tesil, eště nemá padla,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
už tam hrne piva celý umyvadla,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
5. „Tesil, ten tě ráno žene na robotu,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
„sám si nosí domů celou nadhodnotu,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
6. „Zatímco ty někde v potu tváře makáš,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
„za tvý prachy chlastá tesilová pakáž,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
7. Už se schylovalo ke třídnímu boji,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
marně volám, ať mě nechaj' na pokoji,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
8. „Nechte toho, bratři,“ oslovím je stroze,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
“nejsem žádný tendle, jsem na volný noze,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
9. “Doufám, že mě vydá Supraphon či Panton,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
“než se mi za dveřma zazelená anton,“
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
10. Pracující ztuhli, zbledli jako křídý,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
a do který prej teda vlastně patřím třídy,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
11. Já jim vysvětloval, že mám různý školy,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
a jak tím pádem kradu na kulturním poli,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
12. Furt mě nechápali, ptali se jak malí,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
jeden si to kreslil a dva si to psali,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
13. Když už jsem si myslel, že z nich smíchy pojdu,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
vytasil ten čtvrtěj průkaz v celuloиду,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.

14. Poděkovali mi, že to bylo práma,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
ať si sbalím věci, a že pudu s nima,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
15. “A já nikam nejdu,, chytíl jsem se dveří,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
před cizincema mě přeci neudeří,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
16. “Jen mě zmlaťte,, volám, “Evropa to vidí,,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
ale nezmlátíli, měli na to lidi,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
17. Vodešli, a nejen, že mě nezabili,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
eště i to pivo za mě zaplatili,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
18. A tak se dál chovám jako kamikadze,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
dělám si z nich srandu, a žije se mi blaze,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.
19. Ne že bych nák spěchal do erárních gatí,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum,
ale co mám dělat, když mě za to platí,
pivo, rum, pivo, rum, pivo, pivo, pivo, rum.

27. Přišli včas (Jiří Dědeček)

- D* *G*
1. Dávno v nás boží bázeň není, tak kašlem na poslední soud,
A *A⁷* *D*
že horny toho přelíčení můžeme snadno přeslechnout,
G
že horny toho přelíčení, že horny toho přelíčení,
A⁷ *D*
přišli včas, můžeme snadno přeslechnout.
2. Komise řvou a člověk rudne, co se to vede za řeči,
názory mají protichůdné, ksichty však stejné - prasečí,
názory mají protichůdné, názory mají protichůdné,
přišli včas, ksichty však stejné - prasečí.
3. Kdo kdy kam pozval nějaký tanky, proč se s ním nikdo nebratří,
kdo ještě patří do čítanky a kdo už nikam nepatří,
kdo ještě patří do čítanky, kdo ještě patří do čítanky,
přišli včas, a kdo už nikam nepatří.
4. Já, dokavad mám rozum zdravý, chci říct jen tolik, prosím vás:
pubertu tanky nezastaví, ať přijdou pozdě nebo včas,
pubertu tanky nezastaví, pubertu tanky nezastaví,
ne, ať přijdou pozdě nebo včas.
5. Ty moje přišly v pravou chvíli, pár tanků vobčas neškodí,
vždyť už jsme téměř uvěřili, že se mršina obrodí,
vždyť už jsme téměř uvěřili, vždyť už jsme téměř uvěřili,
přišli včas, že se mršina obrodí.
6. Vždyť už se psaly chytré spisy, jak znovu vznítit rudou zář
a bestii dát lidské rysy, eventuálně celou tvář,
a bestii dát lidské rysy, a bestii dát lidské rysy,
přišli včas, eventuálně celou tvář.
7. Stalo se v šedesátém osmém a není čemu rozumět,
každý ten bordel vnímal po svém, mně bylo sotva patnáct let,
každý ten bordel vnímal po svém, každý ten bordel vnímal
po svém,
přišli včas, mně bylo sotva patnáct let.
8. A kdy pak obrněné vozy se rozlézaly po vlasti,
mě lákaly jen dívčí kozy a přičleněné oblasti,
mě lákaly jen dívčí kozy, mě lákaly jen dívčí kozy,
přišli včas, a přičleněné oblasti.
9. Ani dneska mi nevadí to, že idea je v prdeli,
jenom těch lidí je mi líto, co pro ten podvod umřeli,
jenom těch lidí je mi líto, jenom těch lidí je mi líto,
přišli včas, co pro ten podvod umřeli.
10. Ale těm tankům říkám: díky, mně srpen hlavu nepoplet',
rozdrtily jste bolševíky za pouhých jednadvacet let,
rozdrtily jste bolševíky, rozdrtily jste bolševíky,
přišli včas, za pouhých jednadvacet let.
11. Ač mnozí dodnes hněvem planou nad tou pomocí bratrskou,
já vděčně říkám „nashledanou“, doufám jen, že ne na brzkou,
já vděčně říkám „nashledanou“, já vděčně říkám „nashleda-
nou“,
přišli včas, doufám jen, že ne na brzkou ...

28. Revizorka (Jiří Dědeček + Jan Burian)

1. $\begin{matrix} E & H & F\#mi & G\# & C\#mi \\ H & E & & & \end{matrix}$
 Vlezu takhle v Hloubětíně, zhruba v době ranní špičky,
 do příjezdů tramvaje,
 $\begin{matrix} H & F\#mi & G\# & C\#mi \\ H & E & & \end{matrix}$
 kolem lidí jako v Číně, zas mi davy drtí cvičky,
 avšak: cosi nehraje.

2. Mezi fackami a klením čtu si zprávy v tisku denním,
 nic hrozného netuše,
 sloh přítele novináře hřeje srdce, barví tváře,
 mír mi vlévá do duše.

- R:** $\begin{matrix} C\#mi & A & G\# & C\#mi \\ A & G\# & C\#mi \\ A & G\# & C\#mi \\ A & G\# & C\#mi \end{matrix}$
 Vozem však se plíží tiše malá, hnědá, tváře divé,
 malá, hnědá, tváře divé, pod plachetkou osoba,
 o berličce, hnáty křivé, reviduje všechno živé,
 reviduje všechno živé, hlas - vichřice podoba.

3. Chvilí myslím na Gogola, chvíli zase na Erbena,
 ale marně - je to tu,
 polednice, stará škola, očividně potěšená,
 vyžaduje pokutu.

4. Šaramantní revizorka, tepláčky a pláštík z norka,
 jedním slovem - elita,
 cestující na svých místech, šťastní, že maj' vlastní lístek,
 hledí jako jelita.

- R:** A já v slzách volám, ať si, ať si baba nacpe kapsy,
 ať si baba nacpe kapsy, marně mě dav konejší,
 než v tramvajích získám praxi, tak si sem-tam vezmu taxi,
 tak si sem-tam vezmu taxi, neboť je to levnější,
 la la la ...

29. Rerezentant lůzy (Jiří Dědeček)

1. $\begin{matrix} C & G Dmi \\ Ami & C \\ Ami & C \\ Ami & C \\ Ami & G & C \end{matrix}$
 Když jsem šel včera na obvyklou schůzi,
 ulicí táhla motokolona
 a před barem řval reprezentant lůzy
 popěvek mimo meze zákona,
 a před barem řval reprezentant lůzy
 popěvek mimo, mimo meze zákona.

2. Jindy si těchto věcí sotva všimnu,
 lidi a tanky, to je pro mě vzduch,
 jenže von hrubě parodoval hymnu
 a já mám jemně vyvinutý sluch,
 jenže von hrubě parodoval hymnu
 a já mám jemně, jemně vyvinutý sluch.

3. Tu kdosi vzkřikl: „Pokračujte v chůzi!“
 a já ten zásah přijal s povděkem,
 to příběhly dvě šedomodré blůzy
 a udaly mu rytmus pendrekem,
 to příběhly dvě šedomodré blůzy
 a udaly mu rytmus pendrekem.

- R:** $\begin{matrix} C & G^7 \\ C \\ G^7 \\ C \end{matrix}$
 Rozhostilo se ticho plné hrůzy,
 jen rachot pásů v dále dozníval,
 na zemi ležel reprezentant lůzy,
 právě dozpíval.

4. Já jsem stál, pravda, v temném koutě schován,
 jenomže v duchu jsem byl s ním
 a cítil jsem se silně inspirován
 a hledal jsem jen vhodný rým,
 a cítil jsem se silně inspirován
 a hledal jsem jen, hledal vhodný rým.

5. Když mě však houfem obklopily múzy,
 i jejich pokus skončil fiaskem,
 zařval jsem na ně: „Pokračujte v chůzi!“
 a rozehnal ty víly vopaskem,
 zařval jsem na ně: „Pokračujte v chůzi!“
 a rozehnal ty víly vopaskem.

R:

30. Špatná pověst (Jiří Dědeček / Georges Brassens)

1. Ami H⁷ E⁷ Ami
Ať už chci anebo nechci, nemám dobrou pověst ve vsi,
H⁷ E⁷ Ami
ať jsem, kde jsem, každěj kouká, maj' mě za divnýho brouka,
F E
já jim přece ubližovat nebudu,
F E H⁷ E Ami
já klopytám stezkou svýho osudu,
(Ami) F E Ami
[: ale dobří lidé těžce snášej' osamělý pěšce, :]
F Ami E Ami
pomlouvaj' mě dennodenně, mimo němý, přirozeně.
2. Je tu květen, státní svátky, ale já se držím zpátky,
voknem slyším břesknou trubku, ale já si radši schrupnu,
já jim přece ubližovat nebudu,
v průvodu bych dělal jenom vostudu,
[: ale dobří lidé těžce snášej' osamělý pěšce, :]
všichni hrozí směrem ke mně, bezruký ne, samozřejmě.
3. Když vidím, jak ženu chlápka, kterej na trhu krad' jabka,
davu pod nohy v tu ránu kladu šlupky vod banánů,
já jim přece ubližovat nebudu,
když nechám jít ubohýho pobudu,
[: ale dobří lidé těžce snášej' osamělý pěšce, :]
už se vztekle řítí ke mně, mimo chromý, samozřejmě.
4. Nemusím bejt jasnovidnej, abych znal svůj osud bídnej,
jen co najdou vhodnou šňůru, vytáhnou mě za krk vzhůru,
ačkoliv jim ubližovat nebudu,
jen tou jejich cestou s nima nepudu,
[: ale dobří lidé těžce snášej' osamělý pěšce, :]
s popravou si přijdou na svý, mimo slepý, to je jasný.

31. Synek z Moravy (Jiří Dědeček + Jan Burian)

1. A E
Ja su synek rodem, rodem z Moravy,
H⁷ E
co mě tata poslal, poslal do Prahy.
A E
Pravil: „Juro, už si, už si dospěle,
H⁷ E H⁷ E
pozné Prahu, město veselé.“
2. Co je to za divná, divná krajina,
že ju sem-tam brázdí, brázdí šalina.
Nemravným tu žijó, žijó životem
a k temu já nésu ochoten.
- R: E H⁷ E
Pražáci snad ani nevíjó,
A E
v jaké hnusné díře bydlíjó,
A E
[: samá fligna só a šidíjó, ach jó,
H⁷ E
blbě mluvíjó a burčák nepíjó. :]
3. Už su z toho celé, celé zófalé,
jak só české vlaky, jak só pomalé.
Chtěl bych už byt zase, zase nazpátek
od těch tuzexových pozlátek.
4. Jak jen přindu domů, domů z Vinohrad,
puđu s tatou na náš, na náš vinohrad.
Neopustím rodnó, rodnó Moravu,
něsu přece padlé na hlavu!

32. Už jde rudoch od válu (Jiří Dědeček)

1. D A⁷ D
Už jde rudoch od válu, votvíraj' se hroby,
A⁷ D
svět se vrací k normálu a von do výroby.
2. Čteme vo tom v žurnálu denně aspoň dvakrát:
už jde rudoch od válu, už vrací, co nakrad'! D G D A⁷ D G D A⁷ D
3. Už jde rudoch od válu, o tom není sporu,
i ta krysa z kanálu nosí trikolóru.
4. Kam se oko podívá, svěží vítr vane,
i ta svině ze chlíva volá na vás „pane!“
D
- Rec: D
Studente, to je tvá sametová revoluce, tu si nesmíš nechat
A A⁷ A⁶ D G
nikdy, rozumíš, nikdy nikým vzít! Sám jsi zasil, sám sklídlil,
D A⁷
a už nastal čas čas oddělit zrno od plev! Ano, nadešla doba
D Hmi A
mlácení! Mlácení mokrým hadrem přes drážku! Ale sametovým!
A⁷ D
Jenom, proboha, žádné násilí!
5. Už jde rudoch od válu, bože, to jsou zvěrstva,
von by chtěl jít pomalu, ale musí zčerstva.
6. Nechme samet sametem, pánové a dámy,
budťo s nima zametem, nebo oni s námi.
7. Už jde rudoch od válu, už ho humor přešel,
dělá přitom kraválu, jako by ho věšel.
8. Nikdo ho však nevěší, čeká ho jen práce,
skrovná strava, přístřeší, nebo rezervace.

33. Vychovali jste mě jako Asiata (Jiří Dědeček)

1. A F[#]mi
Vychovali jste mě jako Asiata,
C[#]mi A
snad mě ale přece někdo pochopí,
E
[: i kdyby tam vedla třeba cesta zlatá,
C G E A
nedostanete mě do tý Evropy. :]
2. I já, pravda, kráčím pata-špička-pata,
podívejte se však lépe na stopy,
[: vychovali jste mě jako Asiata,
nedostanete mě do tý Evropy. :]
3. Vaše věc mi není a nebude svatá,
já si vaše heslo nedám do klopy,
[: vychovali jste mě jako Asiata,
nedostanete mě do tý Evropy. :]
4. Co na tom, že včera zrušili jste kata
a že zítra dáte stíhat pochopy,
[: vychovali jste mě jako Asiata,
nedostanete mě do tý Evropy. :]
5. Leda v den, kdy bude nová hlava štata,
kdy se střelci vrátí v okopy,
[: vychovali jste mě jako Asiata,
to je tedy moje vize Evropy. :]
6. Marně v hrůze přivíráte vrata,
žiju mezi váma v srdci Evropy,
[: vychovali jste mě jako Asiata,
těsně, těsně nad lidoopy. :]

34. Vysočany - Libeň (Jiří Dědeček)

1. ^A
Vysočany, Libeň, to jsou pražský čtvrti,
^E
kdo sem večer zajde, ten je synem smrti,
^A
sem nejezdí žádný auta s turistama,
^E
sem se slušná holka nevodvází sama.
- R: ^A
Vysočany, Libeň, Libeň, Vysočany,
^E ^A
Vysočany, Vysočany, Libeň.
2. Chátrají tu domy z první republiky,
daleko vod Hradu, blízko do fabriky,
lidi, co tu bydlej', mají těžkou chůzi,
zaprášený voči, zamazaný blůzy.
- R:
3. Strašně se tu bojím, když jdu večer domů
a ze tmy se za mnou točí bělma Romů,
nic proti těm očím, nic proti těm lidem,
to mě děsí pouze Vysočany - Libeň.
- R:
- 4.=1.
- R: Vysočany, Libeň, žádná pěší zóna,
Vysočany, Vysočany, Libeň.
5. Vysočany, Libeň, jak jména dvou vísek,
ale vzduch je tady těžkej jako písek,
polibek tu chutná jako pomyje,
Vysočany, Libeň, Vysočany, Libeň,
Vysočany, Libeň - [: periférie. :]

35. Vraťte mi nepřítele (Jiří Dědeček)

1. ^C ^{G7}
Já jsem přišel na svět v padesátých letech,
^C ^{C7}
tenkrát slušný lidi auta neměli,
^F ^C
to se jenom buržuj vozil v chevroletech,
^{G7} ^C
po Praze jezdily starý tramvaje.
^C ^{G7} ^C
- R: Vraťte mi nepřítele a jděte do háje, a jděte do háje!
2. Nejšťasnější jsem byl v řadách Pionýra,
dostal jsem svou první bílou košili,
mám ji pořád doma, už je samá díra,
rukávy maj' roztřepány okraje.
- R:
3. Miloval jsem vroucně stránky Dikobrazu,
kde se zesměšňoval kapitalista,
zpod cylindru šilhal po Sovětském svazu,
v potměšilé tlamě doutník žmolaje.
- R:
4. Ó, Sovětský svaze, hokejový králi,
jak mám zapomenout na ten rudý dres,
už tě pošpinili profesionáli,
už je klidně pouštěj na ty turnaje.
- R:
5. Hrávávali jsme si na narušitele,
naše pískoviště páchla diverzí,
popravili jsme ho, i když plakal v cele,
že už, piky-piky, s námi nehraje.
- R:
6. A té hrůzy z války, ze Spojených států,
co jsme pro ně nocí v pláči probdělí,
tulívali jsme se do náručí tátu
jako voni k srdci matky partaje.
- R: Vraťte jim nepřítele a jděte do háje, a jděte do háje!
7. To je moje dětství - ostrážité, bdělé,
s ohněm v srdci, na rtech s písničkou,
umím nenávidět třídní nepřátele,
jejich přísluhovače a lokaje.
- R: Vraťte mi nepřítele a jděte do háje anebo do prdele!

36. Zajíc (Jiří Dědeček)

1. ^{Ami} ^{Dmi} ^{Ami}
Když jsem tuhle vyjel z Prahy-Suchdola,
^G ^{Ami} ^G ^{Ami}
zajíc - měkké zvíře mi vešel pod kola, mi vešel pod kola.
2. Zajíc - měkké zvíře, rozpolcený ret,
proč mi nedal pokoj, [: proč se mi tam plet'? :]
3. Chroustal si svou mrkev v září reflektorů,
teď tu leží mrtev [: vodshora až dolů. :]
4. Vod tý doby tudy projíždím kvaltem,
zajíc - měkké zvíře [: splývá s asfaltem. :]
- 5.=2.
6. Zajíc - měkké zvíře, zajíc - bílý chvost,
skvrna na vozovce, [: jen zajíc - a dost. :]

37. Za pravou cenu piva (Jiří Dědeček / J. Scheu)

- G D⁷ G*
1. Prej bude pivo za bůra, lidu se pustí žilou,
Emi Emi⁷ Hmi
plakala stará struktura, plakala stará struktura,
G D⁷ G
řízená temnou silou.
2. Afsi je třeba za kilo, jen blb se neuskrovní,
mně by ke štěstí stačilo, mně by ke štěstí stačilo,
že už si nejsme rovni.
3. Afsi je třeba za tisíc a jenom ze známosti,
jen když už nespějeme vstříc, jen když už nespějeme vstříc
beztrždní společnosti.
4. A kdybych vickrát neviděl dějiny tvořit masy,
afsi je třeba na příděl, afsi je třeba na příděl,
litr na věčné časy.
5. Ať se v té ceně obrazí minulost naše smutná,
jen ať se pivo nezkazí, jen ať se pivo nezkazí
a ať nám, blbcům, chutná!

38. Žalozpěv pro lehký holky (Jiří Dědeček / Georges Brassens)

- Ami F E*
1. I když pro snobský slepice, i když pro snobský slepice
Ami F E
je jen tou lehkou z ulice, je jen tou lehkou z ulice,
C Dmi Ami E
těžko svý kunčofty shání, jo, páni, jo, páni,
Ami Dmi F E Ami
těžko svý kunčofty shání.
2. [: Jen zkuste, dámy, co to je, :]
[: bejt celou šichtu ve stoje :]
a kdykoliv pro všechny k mání, jo, páni, jo, páni,
a kdykoliv pro všechny k mání.
3. [: Mít paty, špičky odřený :]
[: a klenby dlažbou zbořený, :]
a těch bot na roztrhání, jo, páni, jo, páni,
a těch bot na roztrhání.
4. [: Pak přijde chlap, a že by chtěl, :]
[: a mejdlo jakživ neviděl, :]
no co je to za milování, jo, páni, jo, páni,
no co je to za milování?
5. [: I pro špínu a haastroše :]
[: má holka příděl rozkoše :]
a nebe na požádání, jo, páni, jo, páni,
a nebe na požádání.
6. [: Co pohrdání zažije :]
[: a policejní razie :]
a nemocí, že až Bůh brání, jo, páni, jo, páni,
a nemocí, že až Bůh brání.
7. [: S kým ulehne, s tím nevstává, :]
[: dává se, ale nevžívá, :]
navždycky bez požehnaní, jo, páni, jo, páni,
navždycky bez požehnaní.
8. [: Zapíš si, srabe, za uši, :]
[: nesměj se padlý Venuši, :]
kdo z nás je k neutahání, jo, páni, jo, páni,
kdo z nás je k neutahání?
9. [: Stačilo možná malinko :]
[: a říkal jsi jí „maminko“, :]
tý děvce, co kunčofta shání, jo, páni, jo, páni,
tý děvce, co kunčofta shání.

39. Za trochu lásky (Jiří Dědeček)

- A*
1. Když jsem odbočoval z Plzně na Čistou,
E⁷
potkal jsem se s mladým neonacistou,
měl napsáno „Praha“ fixem na lístku,
A
pod paží ved' mladou neonacistku.
2. Jindy sice nerad беру stopaře,
těmhle dvěma však jsem viděl do tváře,
a byly to ještě děti docela,
on maličko smrděl, ona voněla.
3. Když se naklonila, že si zapne pás,
uviděl jsem věci, že mě přešel mráz:
v uších měla zlatý křížky hákový
a na prsou modrý, taky takový.
4. Pro mě jsou to, pravda, mrtvý symboly,
ať si je tetuje kdo chce kamkoli,
symboly jsou mrtvý, ale, buď jak buď,
když je holce šestnáct, tak jí kráslí hrud.
5. Nežli jsem jí stačil vyjavit svůj cit,
zeptal se ten chlapec, jestli nejsem Žid,
jestli nejsem cikán, jestli nemám AIDS,
že bysem moh' taky nosit hakenkrajc.
6. A já jsem řek': vole, jde tu o omyl,
já jsem jednak Rom a jednak židomil,
mimo AIDS mám lepru, syfla, choleru,
nemysli si, že se z tebe poseru.
7. Když mě její kudla škrábla do čela,
ani přesně nevím, co to křičela,
helma se jí svezla trošku ke straně,
vypadala tak nák dětsky, bezbranně.
8. Řekla, že má držka žádá plastiku,
tak mi tam teď jizvy tvoří svastiku,
snad se časem ztratí nebo zahojí,
jedno nebo druhý, nebo obojí.
9. Na světě to chodí jako u blbech,
jen se zrodí symbol, už je z něho cejch,
jeden radší Sládka, druhej Nerudu,
já už ale asi jinej nebudu.
10. Odjakživa dělám chybu velikou -
- příroda je u mě nad politikou,
kde jsou všechny kříže, srpy, kladiva,
když se na mě takhle holka podívá?
11. Když se na mě koukne blíž a ještě blíž,
zabolí mě vlastní nalomenej kříž,
kterej se mi tímto vrazil do tváře,
ano, mládí, to se se mnou nepáře.
- 12.=1.
13. Ona měla botku plíškem podbitou,
on šel bos a s hlavou odkrytou,
z toho je snad jasný, jak se věci maj',
že za trochu lásky šli by světa kraj, eins, zwei, drei ...

40. Zabili trafikantku (Jiří Dědeček)

- G*
1. Sídliště jménem Prosek,
D⁷
to je jen halda trosek,
G
pohřbívá nejednu rodinku.
Mladý tam žijou rychle,
D⁷
párkrát prošoupou rifle
G
a už maj' na triku podmínku.
G
- R:** Zabili trafikantku
D⁷
pro jednu stuyvesantku,
G
pro koksák v licenci rakouský.
Znám to jen v hrubejch rysech,
D⁷
leží tam v časopisech,
G
brejle má rozbitý na kousky.
2. Sídliště jménem Prosek,
to je jen halda trosek,
je to sen jeřábem shozený.
Z Proseku k prosektuře
jdou po pupeční šňůře,
vedou je instinkty vrozený.
- R:** Zabili trafikantku
pro jednu stuyvesantku
nějaký gangsteři opilí.
Nikdo je nezná jménem,
voněli toluenem,
kouřili indický vobílí.
3. Příběh je bez pointy,
chytli ty delikventy,
každej byl ze vzorný rodiny.
Zabili trafikantku
pro jednu stuyvesantku,
nemá kdo prodávat noviny.

1.	Jiří Dědeček	Adélka	1
2.	Jiří Dědeček	Blues pro sirény	1
3.	Jiří Dědeček	Blues pro slušný lidi	1
4.	Jiří Dědeček	Čím budu	2
7.	Jiří Dědeček	Dilema	3
8.	Jiří Dědeček / Georges Brassens	Dohola	4
9.	Jiří Dědeček	Doznání	4
5.	Jiří Dědeček	Dres a tretry	2
6.	Jiří Dědeček	Dvacet deka duše	3
10.	Jiří Dědeček	Holky a knížky	5
11.	Jiří Dědeček	Holky z ČKD	5
13.	Jiří Dědeček	Když se kouří konopí	5
12.	Jiří Dědeček	Konfident Páně	5
14.	Jiří Dědeček	Labutí jezero	6
15.	Jiří Dědeček	Má holka je chudá	6
16.	Jiří Dědeček	Multiservis Tesla	6
17.	Jiří Dědeček	Nebylo by špatné	7
18.	Jiří Dědeček	Nerostou houby	7
20.	Jiří Dědeček	Óda na prezidenta	8
19.	Jiří Dědeček	Ondatra	7
21.	Jiří Dědeček	Párty	8
25.	Jiří Dědeček	Písnička pro mou ženu	10
26.	Jiří Dědeček	Pivo, rum	11
22.	Jiří Dědeček	Pohyblivý cíl	8
23.	Jiří Dědeček	Poslyšte, co se mi stalo	9
24.	Jiří Dědeček	První láska	9
27.	Jiří Dědeček	Přišli včas	11
29.	Jiří Dědeček	Reprezentant lůzy	12
28.	Jiří Dědeček + Jan Burian	Revizorka	12
31.	Jiří Dědeček + Jan Burian	Synek z Moravy	13
30.	Jiří Dědeček / Georges Brassens	Špatná pověst	13
32.	Jiří Dědeček	Už jde rudoch od válu	13
35.	Jiří Dědeček	Vraťte mi nepřitele	14
33.	Jiří Dědeček	Vychovali jste mě jako Asiata	13
34.	Jiří Dědeček	Vysočany - Libeň	14
40.	Jiří Dědeček	Zabili trafikantku	16
36.	Jiří Dědeček	Zajíc	14
37.	Jiří Dědeček / J. Scheu	Za pravou cenu piva	15
39.	Jiří Dědeček	Za trochu lásky	15
38.	Jiří Dědeček / Georges Brassens	Žalozpěv pro lehký holky	15